

Zeg nou niet dat er geen hond komt als de Groninger folk-formatie Rapalje met zwier, grappen en nauwelijks verborgen trots een cd presenteert. Want er wás een hond in Huize Maas aan de Vismarkt, het etablissement dat ondanks renoverende ingrepen de nostalgie oproept van trappetje af-trappetje op... Een volle zaal plus een hond. Mens en dier verbonden in warme gevoelens voor de Keltische muziek. Deinen en meebrullen, en als er aan het slot van een song uitbundig werd geklapt en gefloten, blafte de hond kermend. Dezelfde hond die het optreden in stille aandacht volgde.

Rapalje: 'Een kwartier les en daar gingen we'

Rapalje moet het hebben van Ierse pubs, optredens in cafés, op festivals in het hele land en in Duitsland, maar ook dichtbij, van bruiloften en partijen. Gek genoeg: ze hebben nog niet in Schotland en Ierland gespeeld. Twee van de drie mannen zijn daar zelfs nog nooit geweest.

Opwindende, onstuimige muziek op vijf, zes instrumenten door drie prima mensen: William van der Laan op gitouki en een snerpend fluitje, Dieb den Boer op viool en accordeon en Macèl Meijer op harmonica, bodhran en een ongecompliceerde theekistbas. Bovendien trekken ze vocaal de strot flink open als daartoe aanleiding is. En daartoe is welzeker meermalen aanleiding! Geen geschoolde musici, toch een

hecht samenspelend ensemble dat een zaal mee weet te slepen in een orgie van klanken, de viool voorop. Twee heren met een vormgevende artistieke achtergrond en William, die opgeleid is als landmeter, maar dit ambacht tot zijn voldoening niet uit de sleur van een dagelijkse praktijk kent.

De sfeer is er. Ze dragen van die Schotse rokken met een stevige gesp (kilts) en komen tot bezienswaardig voetenwerk. Met name Macèl – die eigenlijk Marcel heet, maar een spelfoutje interessant koestert – is daarin opzweepend sterk.

Veel verleden heeft het trio niet. Een jaartje of twee geleden verscheen een cassette, daarna een single en nu is *Into folk* er. Zo heet de

cd dus en op de toppen van originaliteit rust de vaststelling dat het nummer *Into folk* er niet op staat... Kijk, dat vind je nergens. Alleen bij Rapalje.

Songs in het Iers en het Schots, een Hollands drinklied en zelfs *Amsterdam* van Jacques Brel in vertaling. "We gaan als drie gekken tekeer.

Als we mensen zien, spelen we. Instrumentaal is het heel moeilijk wat we doen. Het is echt hard werken. Het viel niet mee de deuntjes even op de cd te knallen."

William van der Laan leest geen noot muziek, de beide anderen wél. Hoe verloopt het proces? "We beluisteren veel Ierse muziek, traditionele songs. Tijdens het luisteren studeren we de nummers in. Stukken uit de veertiende en de dertiende

Folkgroep Rapalje met (v.l.n.r.): Dieb den Boer, Macèl Meijer en William van der Laan. / © Reyer Boxem

eeuw en daar gedragen we ons helemaal naar. Vandaar de kostuums." Het optreden in Huize Maas werd bij gebrek aan een pianò niet geschraagd door drie andere muzikanten die wel op de cd meedoen. Martin Judkins uit Rotterdam, die iets belangrijks is in de festival-wereld van Keltische muziek, leidde het programma in. "Ik heb de jongens uit Groningen vijftien minuten les

gegeven. Daarna moesten ze het verder zelf uitzoeken. Ze hebben zich succesvol ontwikkeld. Ze zijn beter en beter en beter geworden." Macèl Meijer onthult hun ware aard aan de hand van *Raggle taggle gypsy*: "We zijn drie zigeuners die een vrouw stelen en in een bed met ganzenveren belanden of desnoods in het open veld." En een song als *Whiskey in the jar* vertelt de rest.

Zo eenvoudig is het. De mandolin mag je er zelf bij bedenken. Een allerleukst informatief boekje met tekst, muziek en foto's (decor: Archeon in Alphen aan de Rijn) begeleidt de cd.

Rapalje met de cd *Into folk*.
Boekingen en info: Marcel Meijer,
telefoon 06- 53709303.

NubN 4-4-98